

žalobcův dáti náhradu škody. Nedomáhá se tedy odporovatel neplatnosti odporovatelného jednání, nýbrž jest předpokladem odpůrčího nároku bezúčinnost odporovatelného jednání. Z toho se podává, že podmínky odpůrčího nároku: vykonatelná pohledávka žalobcova, bezvýslednost exekuce ve jmění dlužníkovu a rozmnožení majetku žalovaného odporovatelným jednáním musí tu býti nejen v době bezvýslednosti exekuce, nýbrž i v den podání odpůrčí žaloby (§§ 12 a 13 odp. ř.). Na tom nemůže nic změnit lhůta k odporu, neboť, byla-li žaloba podána ke konci lhůty, nutno i potom zkoumati, zda v době jejího podání jsou dány její předpoklady. Podmínkou žaloby jest, aby věřitelova pohledávka byla ze jmění dlužníkovu v čas podání žaloby nedobytnou. Žalovanému přísluší tudíž obrana, že dlužník má ještě jiné jmění, nežli ono, na něž byla exekuce vedena, z něhož může věřitel dojíti uspokojení. Je-li tedy nižšími soudy v souzeném případě zjištěno, že žalovaný obnos 70.000 Kč, jenž od dlužníka obdržel, tomuto vrátil ještě před podáním odpůrčí žaloby, že tedy odporovatelné jednání odčinil před žalobou, pak neměl žalovaný v den podání žaloby majetku, jenž naň přešel ze jmění dlužníkovu, byl tu v den odpůrčí žaloby stav, jaký byl před odporovatelným jednáním a nemůže se věřitel více hojiti u žalovaného z majetku naň přešlého od dlužníka. Mimo to není odpůrčí žaloba přípustnou proto, že dlužník vrácením 70.000 Kč nabyt opětně majetku, z něhož věřitel musí na prvním místě hledati uspokojení své vykonatelné pohledávky; zda žalobce o tomto vrácení odporovatelného plnění v čas podání odpůrčí žaloby věděl čili nic, je nerozhodné. V den podání odpůrčí žaloby nebylo tu jeich předpokladů a proto právem nižší soudy žalobu zamítly.

Čís. 14936.

K § 880 a) obč. zák.

Jak je vyložití prohlášení manželky objednatelovy k prodávateli, že za to ručí, že její manžel zboží zaplatí, po stránce převzetí záruky za výsledek podle § 880 a) obč. zák.

(Rozh. ze dne 6. února 1936, Rv II 346/34.)

Žalobce domáhá se žalobou na manželce svého dlužníka solidárního zaplacení zažalované částky s dlužníkem též proto, že se za dluh svého manžela zaručila. Nižší soudy žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Žalovaná zaručila se prohlášením, učiněným žalobci: »aby se nebál, že za to ručí, že až se manžel vrátí z léčení, že za uhlí zaplatí«. Prohlášení to jest považovati za slib podle § 880 a) obč. zák. Slib žalované na zaplacení nezněl, nýbrž zaručila se jen, že její muž zaplatí, až se vrátí z léčení. Tento závazek žalované za výsledek, totiž že manžel její, po případě podnik jeho, uhlí zaplatí, nelze však pokládati za závazek platiti solidárně s dlužníkem. To nevyplývá ani z § 880 a) obč. zák., podle něhož, kdo se zaručí za výsledek, je povinen úplným zadostiučiněním, když třetí neplatí. Žalobce proto neprávem žaluje za-

lovanou, aby zaplatila solidárně se svým mužem uhlí pro mužův podnik koupené. Závazek žalované je závazkem k náhradě veškeré škody, nedosáhne-li kontrahent výsledku spolukontrahentem zaručeného. Není sporu o tom, že manžel žalované jako majitel obchodu s uhlím přebral závazek z tržové smlouvy o uhlí a nebránil se také proti své povinnosti za uhlí zaplatiti. V tomto směru žalovaná zaručeného výsledku dosáhla, nedosáhla však toho, aby její manžel uhlí zaplatil, jakmile se vrátil z léčení, a není dosud uhlí zapláceno. Žalobce ani netvrdil, že pohledávka jeho proti manželu žalované byla na něm marně vymáhána, že je nedobytnou a že tedy nastává závazek žalované poskytnouti zadostiučinění. Proto je žaloba předčasnou.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalobce ve svém odvolání prohlásil, že z důvodů, o které žaloba byla opřena, nechává padnouti závazek žalované z důvodu kupní smlouvy, z převzetí dluhu i z důvodu rukojemství podle § 1346 obč. zák. a že uplatňuje již jen závazek z důvodu záruky za výsledek podle § 880 a) druhé věty obč. zák., a na tom trvá i v dovolání. Odvolací soud zjistil, že žalovaná k zástupci žalobcovu Matěji S., který po splatnosti účtu, znějícího na firmu jejího manžela Aloise S., byl poslán pro peníze, prohlásila, aby se nebál, že za to ručí, že až se její manžel vrátí z léčení, za uhlí zaplatí. Odvolací soud z těchto slov žalované usoudil na její záruku za výsledek podle § 880 a) obč. zák. To však z těchto slov v souzeném případě bezpečně usuzovati nelze. Slovo ručiti má v lidové řeči význam mnohoznačný, může znamenati zejména též pouhé ujištění a nikoli převzetí nějakého právního závazku. Žalovaná slyšená jako strana udala, že tím chtěla jen říci, že její muž uhlí zaplatí, jakmile se vrátí. V souzeném případě jest míti na zřeteli, že uhlí bylo dodáno firmě jejího manžela a že Matěj S. byl žalobcem poslán pro peníze k této firmě. Žalující strana netvrdila v první stolici, že žalovaná chtěla na žalující straně dosíci poshovění a že za tím účelem onen výrok učinila. Poshovění nebylo také žalobcem ani poskytnuto a dluh podle faktury splatný dne 8. dubna 1933 byl žalobcem již dne 15. května 1933 zažalován. Ani majitel žalující firmy Josef J-a nepovažoval slova žalované jako převzetí záruky za výsledek ve smyslu § 880 a) druhé věty obč. zák., neboť při svém výslechu jako strana udal, že jejímu telefonickému rozhovoru, při němž nabízel firmě S. onen vagon uhlí, rozuměl tak, že peníze dostane od žalované, jakmile se její manžel vrátí, to by však bylo buďto převzetí dluhu žalovanou nebo rukojemství podle § 1346 obč. zák., tedy závazky, jež výslovně nechal padnouti. Nelze proto v onom výroku spatřovati převzetí záruky za výsledek ve smyslu § 880 a) druhé věty obč. zák. a netřeba se tudíž zabývati otázkou, kdy by nastal závazek žalované, poskytnouti žalující straně zadostiučinění a v čem škoda žalující strany záleží.